

gave, som er stillet Landbohøjskolen, paa denne Maade blive fuldstændiggjort, og derigjennem vil den vinde noget meget Betydeligt. Dette troer jeg ogsaa, at Udvalgets ærede Fleertal har haft en Bølle af, idet det nemlig har foreslaaet Thinget at vedtage, at der skulde bevilges 600 Rbd. til at holde nogle Forelæsninger, henhørende til Skovdyrkningen. Men jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg troer, at paa den Maade vil Hensigten ikke opnaaes. For det Første vil det nemlig sees, at Udvalgets Fleertal har tænkt sig, at der skulde gives „en for Landmænd passende“ Underviisning i Skovdyrkning og Benyttelse, hvorved de bleve satte istand til, bedre end hidtil, at opelske og benytte Træer og Buske i Segn og mindre Skove“. Det gaaer altsaa ud paa den praktiske, paa den tekniske Side af Sagen, som jeg ikke troer er det Væsentlige her; men dernæst vil det ogsaa sees, at ved at give et Honorar af 600 Rbd. vil man slet ikke opnaae, hvad der er Hovedtingen, nemlig at Underviisningen i Skovdyrkning bliver et Hovedsag ved denne Skole. Jeg maa tilføie, at jeg troer, at det vil være uhyre vanskeligt for et saadant Honorar at finde en Mand her i Byen eller i dens Nærhed, som man kunde overbrage endog blot det, som Udvalget har tænkt sig, medens det er overordentlig let at finde dygtige Docenter i de Discipliner, f. Ex. Fysik og Mineralogi, hvori der efter Højskolens Plan skal være saadanne, fordi det er saadanne Videnskaber, som dyrkes af Mange her i Byen; men det vil være overmaade vanskeligt her i Byen eller i dens Nærhed at finde en virkelig videnskabelig dannet Forstmand, der for et saa ringe Honorar som 600 Rbd. vil give Underviisning i Forstvidensskaberne, og et Hovedhvert kunde det jo, paa Grund af Summens Ringhed, ikke blive for ham. Men selv om man ogsaa naaede at faae en saadan Docent, der altsaa gav nogle saa Timers ugentlig Underviisning i disse praktiske Retninger, som det ærede Udvalg har tænkt sig, vilde man dog ikke opnaae det, der i mine Øine er det Vigtigste, nemlig at faae Forstvidensskaben foredragen i dens Udførlighed. Jeg maa herved bemærke, at jeg troer, at det ærede Udvalg neppe i denne Henseende har haft det rigtige Syn for Sagen. Det har fremsat en

Bemærkning, som jeg fuldstændig maa dele, nemlig at man paa ingen Maade kan ville, at enhver Landmand skulde, som Udvalget udtrykker sig, ved Landbohøjskolen have fuldstændig Forstunderviisning. Det er saa klart som Solen, at derpaa vilde der ikke være at tænke, og det vilde heller ikke være hensigtsmæssigt, om man tænkte paa at indrette det saaledes. Men Spørgsmaalet er, hvad Underviisning skulle de have, eller rettere sagt, hvad Underviisning skal der aabnes dem Udgang til at skaffe sig, naar de søle sig kalde dertil? Er det et kort praktisk Kursus, hvorved der ikke gives dem Indsigt i de Fænomener, hvorom der er Tale, eller skal man ikke snarere lægge Vind paa, hvis de ikke have Tid eller Leilighed til at studere Disciplinen i dens Heelhed, at de da kunne faae saadanne Uffnit deraf, der kunne passe for dem efter deres Leilighed, foredragne paa en saadan Maade, at de virkelig havde en sand videnskabelig Form? Er det ikke netop dette, der fornemlig maa siges at være til deres Nytte og Udvikling? Jeg troer, det vil være langt at foretrække for et saadant lidet Kursus, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet, men i alt Fald, om man ogsaa vilde tænke sig, at det kunde være hensigtsmæssigt at faae et mindre Kursus i en enkelt afgrændset Deel af Forstvidensskaben, vilde det da ikke være ønskeligt, at dette blev meddeelt netop af den Mand, der var Videnskabens egentlige Repræsentant, og vilde man dog ikke i Reglen tiltroe ham fremfor Andre Evne til at gjøre det paa en tilfredsstillende Maade, navnlig fremfor en Mand, der maatte have en heel Deel andre Bestjæftigelser ved Siden af, for at kunne eksistere? Dette er allerede nu Tilfældet ved Landbohøjskolen. Det vil jo erindres, at f. Ex. Landmaaling udgjør en Deel af den Underviisning, som meddeles der. Det er kun en simpel Deel af Landmaalingen, hvorom der er Tale, det er kun Elementerne, der meddeles, der ved forskellige Leiligheder have Nytte for Landmanden; men nu har man ved Landbohøjskolen en fuldstændig Underviisning i Landmaaling derved, at Landinspektørernes Underviisning er forbunden dermed; men det er den samme Lærer, som disse høre, man henviser de Andre til, saa at de høre, hvad han foredrager for Landinspektørerne,